

Det foreslås derfor i lovforslagets § 1, nr. 6, at der tidligst skal kunne meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse efter syv års lovligt ophold her i landet, jf. herved afsnit 3. Forslaget giver mulighed for, at en opholdstilladelse kan inddrages i op til syv år, hvis grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede.

Det foreslås endvidere, at det udtrykkeligt præciseres i udlændingeloven, at tidsbegrænsede opholdstilladelser til udlændinge med konventions- eller beskyttelsesstatus, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, skal kunne inddrages, hvis forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Forslaget indebærer bl.a., at Udlændingestyrelsen altid skal foretage en gennemgang af sager vedrørende udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse med konventions- eller beskyttelsesstatus, der rejser til hjemlandet, for at tage stilling til, om de pågældendes tidsbegrænsede opholdstilladelser skal inddrages. Det forudsættes i den forbindelse, at sådanne udlændinges rejsedokumenter forsynes med en rejsebegrænsning, således at de pågældende ikke kan rejse til hjemlandet uden først at have ansøgt Udlændingestyrelsen om at få ophævet rejsebegrænsningen. Udlændingestyrelsen vil herved – antagelig i større omfang end hidtil – få kendskab til sådanne rejser til hjemlandet og dermed grundlag for at tage stilling til, om de pågældende udlændinges opholdstilladelser skal inddrages, fordi de pågældende ikke længere risikerer forfølgelse i hjemlandet. Det bemærkes dog herved, at Udlændingestyrelsen heller ikke fremover vil få kendskab til flygtninge, der – på trods af, at deres rejsedokument er forsynet med en rejsebegrænsning – rejser til hjemlandet.

I tilknytning til den foreslåede ændring af udlændingelovens første asyllandsregel, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, forudsættes det endvidere, at Udlændingestyrelsen i sager, hvor en udlænding har fået asyl her i landet, fordi den pågældende er blevet anset for at have en nærmere tilknytning til Danmark end til et andet land – jf. herved den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 3 – og hvor udlændingen senere gifter sig med en person fra det pågældende land, efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, jf. § 26, stk. 1, skal vurdere, om der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen under henvisning til, at grundlaget for opholdstilladelsen – den nærmere tilknytning til Danmark end til det andet land – ikke længere er til stede.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21.

Det foreslås endvidere, at udlændingelovens § 26, stk. 1, ændres, således at varigheden af udlændingens

ophold her i landet ikke fremover nævnes som et af de hensyn, der selvstændigt indgår i vurderingen. Varigheden af opholdet her i landet skal således ikke tillægges selvstændig betydning ved vurderingen af, om der skal ske udvisning, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser. Det foreslås i stedet, at der skal lægges vægt på udlændingens tilknytning til det danske samfund, herunder som følge af varigheden af opholdet, når det skal afgøres, om bl.a. inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse vil virke særlig belastende for den pågældende.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 29 og 30.

5. Effektivisering af asylsagsbehandlingen m.v.

5.1. Flygtningenævnets sammensætning

Flygtningenævnet består af en formand og et antal næstformænd og andre medlemmer. Formanden og næstformændene er dommere. Ved behandlingen af en sag medvirker – udover formanden eller en næstformand – fire medlemmer, hvoraf et medlem udpeges af integrationsministeren, mens de tre øvrige medlemmer er beskikket af integrationsministeren efter indstilling fra henholdsvis udenrigsministeren, Advokatrådet og Dansk Flygtningehjælp, jf. udlændingelovens § 53.

Der stilles ingen krav til nævnsmedlemmernes uddannelse eller øvrige kvalifikationer, bortset fra at det må anses som forudsat, at Advokatrådet udpeger medlemmer, som har en praktisk erfaring fra advokatvirksomhed. I praksis er de medlemmer, der udpeges af integrationsministeren, jurister.

Det fremgår af betænkning nr. 968/1982, side 226 ff., som dannede baggrund for udlændingeloven af 1983, at der med Flygtningenævnet har været ønske om et sagkyndigt nævn som ankeinstans på asylområdet, således at nævnet kan udgøre et retssikkerhedsmæssigt værn. På den baggrund er der fundet behov for en alsidig sammensætning af Flygtningenævnet med en balance mellem på den ene side medlemmer udpeget af myndigheder, typisk jurister, og lægmænd udpeget af organisationer på den anden side.

Der har således været lagt vægt på, at formanden for nævnet af hensyn til varetagelsen af nævnets retssikkerhedsmæssige funktion er dommer. Derudover har der været lagt vægt på deltagelse af et medlem fra ressortministeriet med ansvar for udlændingeadministrationen samt af et medlem fra Udenrigsministeriet på grund af behovet for oplysninger fra udlandet og vurderingen af sådanne oplysninger. Af hensyn til nævnets alsidighed har både Advokatrådet og Dansk Flygtningehjælp været repræsenteret. Advokatrådets